

РЕШЕНИЕ

№ 2111

гр. София, 31.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 09.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **986** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от А. Г. М. с постоянен адрес – [населено място], [улица], ет. 4, ап. 10 срещу принудителна административна мярка – принудително преместване на паркирано ППС - л.а. „Ф. П.“ с ДК [рег.номер на МПС] , без знанието на неговия собственик, наложена по отношение на жалбоподателя на 04.01.2023 г. в [населено място] от мл.инспектор в сектор „Общинска полиция“ към ОДМВР –П. – Р. Н. К..

В жалбата се излагат аргументи, че оспорената принудителна административна мярка е незаконосъобразна, твърди се, че автомобила е бил паркиран пред № 54, на [улица], а не както се твърди от административния орган пред № 59. След заплащането на дължимата сума от 82 лева, жалбоподателят установил, че върху автомобила му не е поставен и фиш, което според него представлява нарушение на чл. 183, ал. 3 от ЗДвП и на чл. 42, ал. 3 от Наредбата за организация на движението и паркирането на територията на [община]. По-късно фишът бил издаден от старши полицай Р. К.. Жалбоподателят констатирал, че във фиша е записано, че л.а. „Ф. П.“ с ДК [рег.номер на МПС] бил паркиран на [улица], което не отговаряло на действителното място. Моли оспорената принудителна административна мярка да бъде отменена, както и да бъде разпоредено връщането на събраната такса в размер на 82 лв. /за репатрирането на автомобила и такса паркинг/. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът – младши инспектор в сектор „Общинска полиция“ към ОДМВР –П. – Р. Н. К. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява. В писмо от 25.01.2023 г., с което жалбата, ведно с административната преписка е постъпила в Административен съд Пловдив, е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

В докладна записка от 04.01.2023 г. /лист 23 от дело. дело № 244/2023 г./, изготвена от Р. Н. К. – старши полицай в сектор „Общинска полиция“-П. е посочено, че на 04.01.2023 г. в 16.45 часа на [улица]в [населено място] на основание чл. 171, т. 5, б. „б“ от ЗДвП е бил репатриран автомобил марка „Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС] , тъй като същият е бил паркиран в зона на поставен знак В 27 с допълнителна табела за репатриране Т-18.1. В докладната записка не е ясно посочен номерът на [улица], където се твърди, че е бил спрян автомобилът, тъй като е налице поправка на изписания номер. Не става ясно дали е номер „68“ или е номер „69“, тъй като при изписване на цифра „8“ върху нея е поставена цифра „9“. Описано е, че репатрираният автомобил е бил оставен за съхранение в паркинга на [улица].

Разпоредено е принудително преместване на паркирано ППС - л.а. „Ф. П.“ с ДК [рег.номер на МПС] , без знанието на неговия собственик, жалбоподателят А. Г. М..

На жалбоподателя бил издаден Ф. за глоба № [ЕГН]/04.01.2023 г. /лист 5 от адм. дело № 244/2023 г./ от Р. Н. К. – старши полицай в сектор „Общинска полиция“-П. за това, че лек автомобил Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС] бил паркиран неправилно в [населено място], на [улица]в зона на поставен знак В 27 в 16.45 часа в нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП. В издадения фиш, отново не става ясно на кой номер на [улица], е бил паркиран автомобилът на жалбоподателя, тъй като е налице поправка в изписаните цифри „69“

По делото са представени като доказателства: фискален бон за заплатена такса от жалбоподателя в общ размер на 82 лв., от които 80 лв. такса за принудително преместване и 2 лв. такса за престой на паркинг; докладна записка от Р. Н. К. – старши полицай в сектор „Общинска полиция“-П.; Заповед № 8121з-1215/27.10.2016 г. на Министъра на вътрешните работи, с която са определени да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано пътно превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или упълномощения от него водач, длъжностите лица на „ръководна“, „изпълнителска“ и „младши изпълнителска длъжност“ от структурните звена на „Пътна полиция“ и „Охранителна полиция“ в СДВР и ОД на МВР. Представена е още Заповед № 210А-2574/17.09.2021 г. на кмета на [община], с която са определени държавни служители към сектор „Общинска полиция“-П. към отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР П., които могат да преместват или нареждат да бъде преместено паркирано пътно превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или упълномощения от него водач, като в т. 36 от заповедта е посочен младши инспектор Р. К. – старши полицай. Представена е Ежедневна ведомост за 04.01.2023 г., в която е отразена разстановката на силите и средствата за изпълнение на П., като под № 16 е посочен Р. К. с наряд 501, участък на обслужване репатриране и време на изпълнение на П. от 08.00 часа до 20.00 часа. Представен е и снимков материал, изготвен на мястото на установеното нарушение.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Доколкото липсва изрично посочване в закона кой орган е компетентен да приложи процесната ПАМ, то следва да се приеме, че същият следва да е от кръга на субектите по чл. 168, ал. 1 от ЗДвП и чл. 35 от Наредбата за организацията на движението и паркирането на територията на [община] /наричана по-долу Наредбата/. Съгласно чл. 168, ал. 1 от ЗДвП длъжностни лица, определени от собствениците или администрацията, управляваща пътя, могат да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано пътно превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач. Съгласно чл. 35 от Наредбата, контролът по Наредбата се осъществява от кмета на [община] или чрез определено от него с писмена заповед звено на общината и длъжностни лица.

Видно от посочените по-горе разпоредби кмета на [община] разполага с правомощието да определи длъжностни лица, които да прилагат ПАМ „преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач“. Видно от Заповед № 210А-2574/17.09.2021 г. на кмета на [община] /лист 25-26 от адм. дело № 244/2023 г./, Р. Н. К. младши инспектор в сектор „Общинска полиция“ към ОДМВР –П. е оправомощен да премества или нарежда да бъде преместено паркирано пътно превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или упълномощения от него водач.

Процедурата по прилагане на процесната принудителна административна мярка е регламентирана в ЗДвП - чл. 171, т. 5, б. "б. " и Наредбата за организацията на движението и паркирането на територията на [община], приета с Решение № 14, взето с Протокол № 1 от 19.01.2012г.

Нарушението на забрана за паркиране на определено място, като административно нарушение, е основание за налагане на ПАМ - принудително преместване на превозно средство. Хипотезите, при които това е допустимо са три и са изброени в чл. 171, т. 5, б. "б" ЗДвП. Съгласно тази разпоредба, се извършва преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач, когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението; в този случай лицата по чл. 168 уведомяват районното управление на Министерството на вътрешните работи, от територията на което е преместен автомобилът, за новото местоположение на превозното средство; разходите, направени във връзка с преместването на превозното средство, са за сметка на собственика на превозното средство, което може да бъде задържано до заплащане на тези разходи, а таксата за отговорното пазене на преместения автомобил се начислява от момента на уведомяването на районното управление на Министерството на вътрешните работи.

Съгласно чл. 31, т. 4 от Наредбата, принудително преместване на автомобил без знанието на неговия собственик може да бъде извършено, когато пътното превозно средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с

неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркираното превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението. Разпоредбата е идентична с тази на чл. 171, т. 5, б. „б“ от ЗДвП.

Като основание за налагане на процесната принудителна административна мярка е послужило посоченото нарушение в издадения фиш за глоба на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, според който участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка.

Видно от приложения по адм. дело № 244/2023 г. снимков материал, приет като доказателство по настоящото дело /лист 29-31 от адм. дело № 244/2023 г./, е бил поставен пътен знак В 27 /забранени са престоят и паркирането/, с допълнителна табела Т 18 /принудително отстраняване на пътно превозно средство/. От снимковия материал се установява, че действително има поставени пътни знаци, така както бе посочено, установява се и номерът на автомобила, но не може да бъде установено място, на което същият е бил паркиран. От снимковия материал дори не става ясно от коя страна на улицата е бил паркиран автомобилът, дали от страната на четните номера или от страната на нечетните номера.

За да бъде законосъобразна процесната ПАМ, следва да е осъществен фактическият състав на чл. 171, т. 5, б. "б", пр. 1 от ЗДвП. В приложената докладна записка изготвена от старши полицаи Р. К. е описано нарушение на правилата за паркиране, с конкретно посочване на вида и рег. № на МПС и час на извършване на нарушението. Но и от докладната записка, както и от снимковия материал не може да бъде установено мястото на което е бил паркиран лекият автомобил на жалбоподателя, тъй като е налице поправка на изписания номер на [улица], както вече бе посочено.

От доказателствата по делото не може да бъде направена съпоставка и сравнение между отразеното в докладната записка като място на паркиране на процесния автомобил / № 68 или № 69 на [улица]/ и изготвения снимков материал, за да може да бъде преценено налице ли са законните предпоставки за налагане на процесната принудителна административна мярка.

Следва да бъде посочено, че и в съставения фиш за глоба, с който е констатирано нарушението на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, също не е ясно посочено на кое място е бил паркиран репатрираният автомобил, тъй като отново е налице поправка в изписването на номера на [улица] и не е възможно да бъде категорично установено къде точно се е намирал автомобилът при констатирането на посоченото в съставения фиш за глоба нарушение.

От ответника в производството не са ангажирани никакви допълнителни доказателства за установяването на местоположението на паркиране на лекия автомобил на жалбоподателя към момента на констатирането на нарушението на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, за което е наложена процесната ПАМ.

Видно и от твърденията на жалбоподателя, същият сочи, че е паркирал управляваният от него автомобил в [населено място], [улица] до № 54, в подкрепа на което е представил към жалбата фискален бон от направена покупка от търговски обект, находящ се именно на [улица].

Въз основа на така изложеното, съдът прави извод, че административният орган не е ангажирал достатъчно убедителни доказателства за извършено нарушение от

жалбоподателя на чл.171 т.5 б.“б“ от Закона за движение по пътищата.

След като липсват доказателства за мястото на паркиране на процесния автомобил, то не може да бъде обоснован извод, за извършено административно нарушение по Закона за движение по пътищата от жалбоподателя, респективно че е била налице хипотезата на чл. 171, т. 5, б. "б", пр. 1 от ЗДвП и наложената ПАМ принудително преместване на паркирано ППС е законосъобразна.

С оглед изложеното процесната ПАМ следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

Относно направеното в жалбата искане да бъде разпоредено, на жалбоподателя да бъде върната събраната такса в размер на 82 лв. за репатрирането на автомобила, настоящият съдът няма законова възможност да се произнесе в настоящото производство. Предмет на делото е законосъобразността на наложената ПАМ – принудително преместване на ППС. След отмяната на ПАМ, и с оглед заявените твърдения от жалбоподателя за нанесени имуществени вреди – заплащане на такса за репатриране и такса паркинг, за него е налице възможност да поиска обезщетение по реда на ЗОДОВ. Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, какъвто акт в случая е наложената ПАМ. Нормата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ дава право на физическите и юридическите лица да претендират обезщетение за вреди, причинени от действието в периода между влизане в сила до отмяната на незаконосъобразен административен акт. Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗОДОВ, искът за обезщетение се предявява пред съда по мястото на увреждането или по настоящия адрес или седалището на увредения срещу органите по чл. 1, ал. 1 и чл. 2, ал. 1, от чиито незаконни актове, действия или бездействия са причинени вредите.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК – платена държавна такса в размер на 10 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от А. Г. М. с постоянен адрес – [населено място], [улица], ет. 4, ап. 10 принудителна административна мярка – принудително преместване на паркирано ППС - л.а. „Ф. П.“ с ДК [рег.номер на МПС] , без знанието на неговия собственик, наложена по отношение на жалбоподателя на 04.01.2023 г. в [населено място] от мл.инспектор в сектор „Общинска полиция“ към ОДМВР –П. – Р. Н. К..

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР –П. да заплати на А. Г. М. с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес – [населено място], [улица], ет. 4, ап. 10, сумата от 10 лв. /десет/, представляваща заплатена държавна такса.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

